

forslaget, væsentlig de samme som Parkov havde stillet i Samlingen 1908—09, se Aarbogen for 1908—09, pag. 79. Ændringsforslagene toges tilbage).

Et af N. Jensen (forhdl. Venstre) og Lindø (senere Medlem af Gruppen »de 11«) bestaaende Mindretal sluttede sig i det hele til Lovforslagene.

Det af *Socialdemokrater* bestaaende Mindretal foreslog at nægte samtlige Forslag Overgang til 3die Behandling.

Angaaende Forslaget om at lade de *fremskudte, forberedte Stillinger* udgaa af Befæstningsforslaget udtalte Forsvarsminister *Neergaard* følgende:

„Regeringen maa bestandig opretholde Nødvendigheden af, at Forsvaret af København sikres ved faste Anlæg ogsaa fra Landsiden. . . . Jeg tror, at faste Værker maa til for at kunne sikre Mobiliseringen, for at kunne beskytte mod Overrumpling, og for at Felthæren skal kunne løse sin Opgave: at hindre en landsat Fjende fra at trænge frem mod København. . . . Jeg har under min Konference med Udvalget omtalt, at der i Krigsministeriet selvfølgelig har været drøftet og behandlet en Række forskellige Forslag til Løsning af denne Opgave: Københavns Sikring mod Landsiden. Jeg har anset det for min Pligt, at alle de forskellige Muligheder paa dette Omraade blev prøvede. Jeg maa imidlertid nu som tidligere fastholde, at den af Regeringen foreslaaede Løsning absolut er den billigste, ved hvilken man kan opnaa et Værn, der tilfredsstiller de tre Betingelser, jeg nævnedes før, og som jeg nu ikke skal gentage. Fremskudte, forberedte Stillinger ere ikke en Landbefæstning — det fremhævede jeg bestemt ved Forslagenes Forelæggelse —, det er en Styrkelse af feltbefæstede Stillinger ved permanente Værker, lagte paa de mest udsatte Punkter. Det er ikke Anlæg, der kunne passe ind i den saakaldte Forsvarsplan af 1879, det er ikke Anlæg, der kunne passe ind i en Forsvarsplan, hvorved man vilde samle Landets Forsvar saa godt som udelukkende om dette ene Punkt. Det er en Ordning, der sikrer Hærens Basis mod Overrumpling, en Ordning, der tillader at udfolde en Del, og en ikke ringe Del, af Hærens Styrke til Kystforsvaret. De Betingelser, der maa stilles for at kunne dette, kunne efter alle de Undersøgelser, der ere foretagne i Krigsministeriet, ingenlunde fyldestgøres ved nogen anden Ordning for mindre Beløb end dem, der her ere foreslaaede. Og da det var mig bekendt, at det paa Grund af den finansielle Stilling og paa Grund af de politiske Forhold vilde være haabløst at tænke